

**PIERWSZY PREZES
SĄDU NAJWYŻSZEGO
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
BSA I-021-251/15**

Warszawa, dnia 23 czerwca 2015 r.

SEKRETARIAT Z-CY SZEFA KS

L. dz.

Data wpływu 24.06.2015r.

**Pan
Adam PODGÓRSKI
Zastępca Szefa
Kancelarii Sejmu**

Szanowny Panie Ministrze,

W odpowiedzi na pismo z dnia 25 maja 2015 r., GMS-WP-173-120/15 uprzejmie informuję, że Sąd Najwyższy nie zgłasza uwag do *poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy o komornikach sądowych i egzekucji*.

Z poważaniem

Prof. dr hab. Małgorzata GERSDORF

PRZEWODNICZĄCY
KRAJOWEJ RADY SĄDOWNICTWA

Warszawa, 13 czerwca 2015 r.

Nr WO-020-71/15

Dot. GMS-WP-173-120/15

Pan Adam PODGÓRSKI
Zastępca Szefa Kancelarii Sejmu

SEKRETARIAT Z-CY SZEFA KS

L. dz.

Data wpływu 25.06.2015

Szanowny Panie Ministrze

W załączeniu, uprzejmie przesyłam odpis opinii Krajowej Rady Sądownictwa z dnia 29 maja 2015 r. w przedmiocie poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy o komornikach sądowych i egzekucji.

Z poważaniem

Wiceprzewodniczący
Krajowej Rady Sądownictwa

płk Piotr Raczkowski
sędzia Wojskowego Sądu Okręgowego

OPINIA
KRAJOWEJ RADY SĄDOWNICTWA
z 29 maja 2015 r.

**w przedmiocie poselskiego projektu ustawy o zmianie
ustawy o komornikach sądowych i egzekucji**

Krajowa Rada Sądownictwa po zapoznaniu się z senackim projektem ustawy o zmianie ustawy o komornikach sądowych i egzekucji zgłasza następujące uwagi.

Krajowa Rada Sądownictwa nie znajduje podstaw do podnoszenia górnej granicy kary pieniężnej do trzydziestokrotności przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia, a uzasadnienie nie odnosi się do tego wyczerpująco. Dodatkowym argumentem przeciwko temu jest przeznaczenie uzyskanych w ten sposób środków na rzecz Krajowej Rady Komorniczej.

Krajowa Rada Sądownictwa nie znajduje uzasadnienia dla zaostżania kar dyscyplinarnych jak też wprowadzania tak daleko idących zmian do całości postępowania dyscyplinarnego dla komorników.

Wiceprzewodniczący

Krajowej Rady Sądownictwa

sędzia Piotr Raczkowski

sędzia Wojskowego Sądu Okręgowego

Biurowo Krajowej Rady Sądownictwa
ZA ZGODNOŚĆ Z ORYGINAŁEM

DYREKTOR
Wydziału Organizacyjnego
Biura Krajowej Rady Sądownictwa
Marian Szkodziński

RZECZPOSPOLITA POLSKA
PROKURATOR GENERALNY

Warszawa, dnia 18-06-2015 r.

PG VII G 025/175/15

SEKRETARIAT Z-CY SZEFA KS

L. dz.

Data wpływu 19.06.2015r.

Pan

Adam Podgórski

Zastępca Szefa

Kancelarii Sejmu

Szanowny Panie Ministrze

W nawiązaniu do pisma z dnia 25 maja 2015 r., GMS-WP-173-120/15, dotyczącego poselskiego *projektu ustawy o zmianie ustawy o komornikach sądowych i egzekucji*, przekazanego Prokuratorowi Generalnemu do wyrażenia opinii w trybie art. 3 ust. 1 pkt 9 *ustawy z dnia 20 czerwca 1985 r. o prokuraturze* (Dz. U. z 2011 r. Nr 270, poz. 1599, z późn. zm.), uprzejmie przedstawiam, co następuje.

Ustosunkowując się do poszczególnych rozwiązań objętych ramami projektu przewidującego istotną modyfikację postępowania dyscyplinarnego komorników sądowych pozytywnie należy ocenić zamiar wprowadzenia instytucji rzecznika dyscyplinarnego. Wątpliwości nasuwa jednak możliwość występowania w roli oskarżyciela w postępowaniu dyscyplinarnym, niezależnie od spełniającego tę funkcję rzecznika dyscyplinarnego, także Ministra Sprawiedliwości, prezesów sądów i sędziów wizytatorów.

Przy uwzględnieniu brzmienia projektowanego art. 75f ust. 1 *ustawy o komornikach sądowych i egzekucji* (zwanej w dalszej części *ustawą*), stanowiącego, iż status strony w postępowaniu dyscyplinarnym przysługuje podmiotowi, który złożył wniosek wszczęcie postępowania, oskarżycielowi, obwinionemu

i pokrzywdzonemu, może to prowadzić do zbędnego zwielokrotnienia liczby podmiotów uczestniczących w postępowaniu dyscyplinarnym w charakterze strony, co trudno będzie uznać za skutek służący usprawnieniu tego postępowania.

Zasygnalizowania wymaga fakt, iż projekt nie przewiduje modyfikacji art. 74 *ustawy*, wskazującego w ustępie pierwszym podmioty uprawnione do złożenia wniosku o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego, zaś w ustępie drugim określającego skutki złożenia takiego wniosku przez Ministra Sprawiedliwości, w szczególności przejawiające się wszczęciem postępowania dyscyplinarnego. Przepisy te nie zostały dostosowane do brzmienia projektowanego art. 75ge *ust. 2 ustawy*, zgodnie z którym złożenie wniosku o ukaranie przez rzecznika dyscyplinarnego albo przez „*podmiot określony w art. 75f ust. 2 zdanie drugie*” (błąd w odesłaniu – prawdopodobnie chodzi o zdanie trzecie wskazanego przepisu) powoduje wszczęcie postępowania dyscyplinarnego przed komisją dyscyplinarną.

Odnosząc się do wprowadzenia do postępowania dyscyplinarnego komorników sądowych dochodzenia, przewidzianego w proj. art. 75 gb *ustawy*, dostrzec należy zaniechanie jednoznacznego przesądzenia stosownym przepisem, iż dochodzenie stanowi etap postępowania dyscyplinarnego (na co wskazuje posługiwanie się przez projektodawców w proj. art. 75gb *ust. 3 i 4* pojęciami „*obwinionego*” oraz „*czynu zarzucanego obwinionemu*”), nie ma natomiast charakteru czynności wyjaśniających poprzedzających postępowanie dyscyplinarne toczące się przed komisją dyscyplinarną. Jednoznaczne przesądzenie tej kwestii będzie istotne dla wykładni innych przepisów normujących postępowanie dyscyplinarne komorników, w których posłużono się pojęciem „*wszczęcia postępowania dyscyplinarnego*”, jak np. w art. 73, art. 74 *ust. 1-3* i art. 77 *ustawy*.

Celowe jest więc rozważenie przyjęcia w tym zakresie konstrukcji zastosowanej w *Prawie o adwokaturze* oraz *ustawie o radcach prawnych*, w których to wypadkach ustawodawca jednoznacznie wskazał, iż postępowanie dyscyplinarne obejmuje

dochodzenie, postępowanie przed sądem dyscyplinarnym oraz postępowanie wykonawcze.

Istotne wątpliwości nasuwa propozycja modyfikacji art. 73 *ustawy*, normującej instytucję przedawnienia dyscyplinarnego, polegającej na wydłużeniu okresu przedawnienia deliktów dyscyplinarnych do 5 lat od dnia popełnienia czynu oraz wprowadzenia instytucji przerwania biegu przedawnienia. Zgodnie z projektem przedawnienie dyscyplinarne ma przerywać każda czynność rzecznika dyscyplinarnego w sprawie lub złożenie przez podmiot, o którym mowa w art. 74 ust. 1, wniosku wszczynającego postępowanie dyscyplinarne.

Rozwiązanie to jest istotnie odmienne od stosowanego w postępowaniach dyscyplinarnych dotyczących innych zawodów prawniczych, choć nawiązuje do uprzednio obowiązujących regulacji normujących postępowanie dyscyplinarne adwokatów oraz radców prawnych, które również przewidywały instytucję przerwania biegu przedawnienia. Ustawodawca odstąpił jednak od nich na mocy *ustawy z dnia 7 listopada 2014 r. o zmianie ustawy – Prawo o adwokaturze oraz niektórych innych ustaw* (Dz. U. poz. 1778), rezygnując z instytucji przerwania biegu przedawnienia w sprawach dyscyplinarnych dotyczących tych dwóch zawodów.

Równocześnie podkreślić należy, iż zgodnie z aktualnym stanem prawnym termin przedawnienia dyscyplinarnego w sprawach adwokatów i radców prawnych wynosi 3 lata od czasu popełnienia przewinienia, a w wypadkach przewinienia polegającego na nadużyciu wolności słowa lub pisma – 1 rok od czasu popełnienia przewinienia, przy czym w razie wszczęcia w tym okresie postępowania dyscyplinarnego karalność przewinienia ustaje z upływem 5 lat od jego popełnienia albo 3 lat – w wypadku przewinienia polegającego na nadużyciu wolności słowa lub pisma. Analogiczne rozwiązania dotyczą odpowiedzialności dyscyplinarnej sędziów oraz prokuratorów.

Wprowadzenie zasad kształtujących instytucję przedawnienia dyscyplinarnego w wypadku komorników sądowych odmiennie niż ma to miejsce w odniesieniu do innych zawodów prawniczych, nie znajduje dostatecznego uzasadnienia.

Dodatkowego rozważenia wymaga potrzeba jednoznacznego uregulowania kwestii zaskarżalności rozstrzygnięć w kwestiach incydentalnych zapadających w toku postępowania dyscyplinarnego. Projekt przewiduje bowiem jedynie prawo wniesienia odwołania do sądu okręgowego „*od orzeczeń i postanowień kończących postępowanie w sprawie*” (proj. art. 75ma). Jednak w toku postępowania dyscyplinarnego mogą być wydawane także orzeczenia w kwestiach incydentalnych, do których z mocy art. 75 ust. 4 ustawy stosuje się odpowiednio przepisu Kodeksu postępowania karnego, który przewiduje zaskarżalność niektórych decyzji tego rodzaju (np. postanowienia w przedmiocie zawieszenia postępowania).

Zasygnalizowania wymaga duża ilość błędów legislacyjnych i językowych, nakazujących przeprowadzenie dodatkowej wnikliwej adiustacji tekstu projektu. Przykład stanowi proj. art. 78 ust. 5 pkt 2, normujący kwestię zawieszenia komornika w czynnościach w wypadku prawomocnego orzeczenia kary wymienionej w art. 72 ust. 1 pkt 6, a więc w jednostce redakcyjnej nieistniejącej w obowiązującej ustawie, jak również nieprzewidzianej w projekcie.

Końcowo podkreślić należy, iż w kontekście postulatu usprawnienia postępowania dyscyplinarnego komorników, który stanowi główne założenie leżące u podstaw poselskiego projektu nowelizacji *ustawy o komornikach sądowych i egzekucji*, zwraca uwagę okoliczność, że projekt nie przewiduje powiększenia składu osobowego aktualnie 22 osobowej komisji dyscyplinarnej (art. 75a ust. 1 *ustawy*), co umożliwiłoby tworzenie większej liczby trzyosobowych składów orzekających.

Należy również dostrzec fakt, iż pomimo objęcia uzasadnieniem projektu danych statystycznych dotyczących liczby skierowanych w ostatnich latach do komisji dyscyplinarnej wniosków, projektodawcy nie przedstawili jakichkolwiek danych

dotyczących czasu trwania postępowań dyscyplinarnych oraz ewentualnie występujących wypadków umorzenia postępowania dyscyplinarnego wskutek przedawnienia stanowiącego jego przedmiot przewinienia, a więc informacji o pierwszoplanowym znaczeniu dla oceny zasadności *ratio legis* projektowanego aktu prawnego.

Z pozostaniem

Wz PIERWSZY ZASTĘPCA
PROKURATORA GENERALNEGO

Marek Janrogowicz